

ЗАКОН

О ИЗМЕНАМА ЗАКОНА О ИЗВРШЕЊУ И ОБЕЗБЕЂЕЊУ

Члан 1.

У Закону о извршењу и обезбеђењу („Службени гласник РС”, бр. 31/11, 99/11 – др. закон и 109/13 – УС), у члану 4. ст. 1. и 2. мењају се и гласе:

„Извршитељ спроводи извршење на основу решења о извршењу које доноси основни суд са подручја вишег суда, односно привредни суд за које је извршитељ именован.

Извршитељ предузима радње спровођења извршења и изван подручја за које је именован, лично или преко извршитеља са другог подручја.”

Члан 2.

У члану 184. став 1. мења се и гласи:

„Извршни поверилац је дужан да у предлогу за извршење, поред података из члана 35. овог закона, назначи број текућег рачуна, матични број и порески идентификациони број извршног дужника, као и број свог текућег рачуна, врсту камате, висину камате и начин обрачуна за период за који се камата обрачунава. Ако је у предлогу за извршење као извршни дужник назначена Република Србија, аутономна покрајина или јединица локалне самоуправе, извршни поверилац је дужан да, поред рачуна извршења буџета назначи и директног корисника буџетских средстава због чијег рада је настало потраживање. Ако је у предлогу за извршење као извршни дужник назначен индиректни корисник буџетских средстава, рачун извршења буџета не може бити назначен као рачун са кога ће се извршавати потраживање, него мора бити назначен рачун преко кога послује индиректни корисник буџетских средстава.”

Члан 3.

У члану 312. став 3. реч: „основног” замењује се речју: „вишег”.

Члан 4.

Извршитељи који су именовани до дана ступања на снагу овог закона, настављају да обављају делатност за подручје вишег суда на којем се налази седиште основног суда за чије подручје су именовани.

Члан 5.

Овај закон ступа на снагу осмог дана од дана објављивања у „Службеном гласнику Републике Србије”.